

end dem, der omfattes af denne Lov. Men det er klart, at i en Sommersamling, hvor man ikke ønsker en indgaaende Tolddebat, kan man ikke tage alle disse Spørgsmaal op, og Hovedsagen har derfor været: Hvorledes skal den Lov, som er nødvendig for at skaffe de fornødne Pengemidler i Statskassen, være, som vi nu maa forny fra Udgangen af denne Maaned?

Men ogsaa i anden Henseende er den nugældende Lov mindre heldig, hvilket man vil se ved at undersøge den, og det er i beskyttelsesmessig Henseende. Det blev gjort gældende af vor daværende Ordfører, den nuværende Socialminister Borgbjerg, at en Række af Positionerne vilde medføre en Beskyttelsestold, og en meget høj Beskyttelsestold paa Luksusindustrier, og Pressen har jo allerede vist, at det er gaaet i Opfyldelse. Det har været nævnt, at der indenfor Silkeindustrien er opstaaet en Industri, som giver sig af med Silketrikotage. Nu er der ingen af os, der faar ondt af, at der opstaar en enkelt ny Industri herhjemme; men er der noget, jeg tror, vi alle sammen er kede af, er det, at vi baserer vor Industri paa et Luksusforbrug, hvad der i dette Tilfælde vil betyde, at i Aar gaar alle Damerne med Silketrikotage, og næste Aar vil de ikke se det for deres Øjne, og saa kan den Industri lukke igen. Moden og andre Forhold spiller en saadan Rolle overalt, hvor der er Tale om Luksusindustri, at det gennem Toldsatser at skåbe en Luksusindustri direkte kan medvirke til, at vi i Fremtiden vil faa en betydelig forøget Arbejdsløshed; og vi skulde dog ikke anlægge vor Toldlovgivning paa saadant noget.

Med Hensyn til selve Lovforslaget skal jeg ikke komme ind paa de enkelte Positioner, for jeg tror altsaa, at hvis jeg vilde gøre det, vilde det blive en Kritik af dem alle sammen. Jeg tror, at der er Medlemmer her i Tinget, der kunde ønske at den ene Position skulde gaa ud, og andre, der kunde ønske, at den anden skulde gaa ud, og i og for sig vilde der fra vort Partis Side være megen Tilbøjelighed til at gaa med dertil, fordi vi er enige om, at det er meget daarligere Positioner. Men begynder vi at røre ved een Position, trevler vi meget nemt hele Lovforslaget op, saa begynder vi at diskutere om det hele, og saa kan vi nedsætte et Toldudvalg, som kan arbejde i adskillige Maaneder, før vi bliver færdige med den Sag; og det tror jeg ikke, nogen her i Tinget har Interesse i.

Jeg tror derfor, vi maa tage Lovforslaget, som det er, og skal kun gøre en enkelt Bemærkning til § 2. Der er i en vis Presse rejst Kritik over, at den højtærede Finansminister har stillet Forslag om at forhøje Afgiften paa hjemmedyrket Tobak fra 50 Ø. til 1 Kr., idet man gør gældende, at man her rammer indenlandsk Industri. Formaålet for Finansministeren med dette Forslag har været at bringe Beskyttelsesforholdet paa samme Linie, som det har været tidligere, og han har da ved dette Forslag forhøjet Beskyttelsen med 50 Ø. pr. kg. Jeg tror ikke, der er særlig Grund til at ændre heller paa dette Forhold. Paa den anden Side indrømmer jeg, at Hjemmedyrkning af Tobak spiller saa lille en Rolle her i Landet, at dette Punkt ikke har nogen væsentlig Betydning.

Men naar vi saa kommer tilbage til hele Lovforslaget og til, at vi anbefaler det, fordi vi ikke maa kaste det snavsede Vand bort, saa bliver Spørgsmaalet, om vi da overhovedet behøver Vand, om vi behøver disse Pengemidler. Jeg tror ikke, der er Tvivl om det. Den Tale, som den højtærede Finansminister holdt ved Forelæggelsen af Lovforslaget, var en ren Fortsættelse af de Taler, der blev holdt af Oppositionens Finanslovdorfer ved Finanslovens tredje Behandling og ved Tillægsbevillingslovens tredje Behandling for Valget. Det var en Uddybning af, at Finansloven for 1924—25 giver et urigtigt Billede af, hvilke Udgifter der vil falde paa dette Finansaar. Man kan sige det stærkere, og man kan sige det mindre stærkt; jeg skal ikke bruge stærke Ord, men kun pointere, at de Eksempler, som den højtærede Finansminister drog frem her i Tinget, vist vil følges af adskillige andre, alt efter som vi kommer længere ind i Finansaaret og de nødvendige Udgifter viser sig at maatte afholdes. Under disse Omstændigheder tror jeg, det er nødvendigt, at den højtærede Finansminister har de Penge, som han ønsker at faa ved Hjælp af dette Lovforslag, og man kan saaledes ikke gaa den Vej, som i og for sig vilde tiltale mest, at lade Loven udløbe med denne Maanedes Udgang.

Jeg skal derfor anbefale dette Lovforslag til Tingets hurtige Behandling.

N. Neergaard: Den højtærede Finansminister synes at være lidt trykket ved at forelægge dette Lovforslag, som vi i Dag behandler, og det kan man maaske nok forstaa. Denne Lov — ikke blot Sveskerne